

num ikke haft siden 1884—85, og det var i det Aar, da Tilgangen af Seminarister var størst. Siden det Aar er Antallet stadig aftaget; i Fjor var Antallet af Elever paa Ranum kun 60 og Antallet af Dimittender kun 16. Saavidt jeg ved, er det det Statsseminarium, som har den mindste Tilgang. Det er en af Grundene, hvorfor vi have valgt netop at nedlægge Ranum fremfor noget af de andre Statsseminarier. Med Hensyn til Befostringen af den af Flertallet foreslaaede Statsanstalt har Mindretallet, som de Herrar ville se, gjort et Overslag, som staar i Mindretallets Betænkning, et Overslag, som gaar ud paa, at den aarlige Befostring vil være omtrent 10,000 Kr. Dette Overslag beror selvfølgelig paa et Skøn, vi kunne ikke sige, hvad Befostringen vil blive ved en saadan Anstalt; men det Tal, vi ere komne til, ere vi naaede til ved at sammenligne de nuværende Udgifter ved Seminarierne for Mænd med det Overslag, som den danske Skoleforening er kommet til. Det er ogsaa ved et Skøn, Sandsynligheden er for 10,000 Kr., naar man skal drive en saadan Anstalt. Lønningerne ville andrage gennemsnitlig 6,850 Kr., Bygningernes Vedligeholdelse 600 Kr.; det vil nok slaa til i Forfættningen, medens Bygningerne ere ny; men senere vil det stige, Brændsel og Vvs have vi sat lidt billigere, end dansk Skoleforening har anslaaet det til, medens derimod Summen til Inventariets Vedligeholdelse, Bøger og Undervisningsapparater er sat højere. Ved en saadan Anstalt vil der nemlig fordras et Bibliotek. Da man ingenting har at begynde med, vil Tilskuddet til et Bibliotek blive temmelig højt i de første Aar; senere kan Tilskuddet aftage; men Summen til Bygningernes Vedligeholdelse vil stige. Under de 10,000 Kr. kan man sikkert ikke komme. Det aarlige Tilskud til Ranum har før den nugældende ny Lov om Lønninger været 15,000 Kr. Nedlægger man Ranum, spares disse Penge; de ville saa til Gengæld omtrent blive brugte ved den ny Anstalt; thi i Tidens Løb vil der jo komme flere Udgifter til, saadanne som Pensioner o. s. v., saa ser man paa den økonomiske Side af Sagen er det ogsaa der fuldt forsvaret for Tinget at tage det Standpunkt at sige: ganske vist kunne vi gaa med, naar det saa skal være, til at oprette en Statsanstalt, men kun paa den Betingelse, at et af vore Seminarier, og da særlig Ranum, blev nedlagt. Nu siger den ærede Ordfører, og det er ogsaa udtalt i Flertallets Betænkning, at nogle af Udvalgets Medlemmer billige en saadan

Tanke om at nedlægge et eller ogsaa flere af de nuværende Statsseminarier, men da denne Tanke møder saa afgjort Modstand fra Regeringen, kan det, at knytte den til dette Forslag, kun saa den Betydning, i alt Fald for Tiden, at umuliggøre denne Sags Gennemførelse, og det er det, man ikke vil være med til. Det kan være, siges der, at naar man knytter et saadant Forslag som det, at nedlægge et Seminarium, til Forslaget, kan dette ikke gennemføres fuldtud, men det kan imidlertid den ærede Ordfører og Flertallet ikke vide, inden man har prøvet Folketing og Landsting. Det kan være, det kan forhindre denne Sags Gennemførelse i Aar, ijer da Samlingen er saa langt fremme, som den er; men deri ser jeg ikke nogen stor Ulykke, om det ogsaa skulde være et Aar længere, hvis man saa kunde komme til en fornuftig Ordning. Ganske vist kan det siges, at det er nødvendigt, at komme til en bedre Uddannelse af vore Lærere, men i den Grad paatrængende er det dog ikke, at det ikke kan vente et Aar længere. Det, at man paa Forhaand opgiver et saadant Forslag, som man i og for sig billiger, mener jeg ikke er rigtigt, og saaledes har man heller ikke stillet sig tidligere. Da vi i 1871 fik Lønningsloven for Seminarierne stillede Folketinget sig ikke paa den Maade; skønt Ministeren og Landstinget vare imod, tog Folketinget det paa en helt anden Maade. I Udvalget var Ministeren selvfølgelig mod Sagen, ligesom han var det i Folketinget, men til Trods derfor stillede et Flertal i Udvalget Forslag om at nedlægge et af de bestaaende Seminarier, Lyngby eller Ranum. I det Udvalg sad Mænd, som vi endnu have i vor Midte, nemlig vor højtærede Formand og den ærede Medlem fra Stege (Bosjen), sammen med afdøde Berg. De regnedes til Udvalgets Flertal, og dette stillede, som sagt, Forslag om at nedlægge et af Seminarierne og de holdt fast derved. Skønt Højre og Ministeren vare derimod, førte de det ind i Folketinget, og fik Flertal for det der. Sagen gik da til Landstinget, men dette stemte Andringen ud og sagde: nej, vi gaa ikke ind derpaa. Folketinget opgav imidlertid ikke sin Stilling, men fastholdt den, og vandt tilsidst Sejr. Det mener jeg er den rette Stilling for Folketinget at tage lige over for den Slags Ting, nemlig ikke straks paa Forhaand at opgive Fordringer, man selv finder billige og rigtige; man skal fremsøre dem igen, og derfor misbilligede jeg ogsaa Folketingets Stilling i Fjor, da det paa en Lønningslov uden videre opgav den Tanke, og jeg kan heller ikke billige den Stilling, som Flertallet her